

✧ Texty na tento týden - Žd 13

✧ Základní verš

„Bratrská láska at' trvá.“ (Žd 13:1)

Židům 13 uvádí závěrečné napomenutí apoštola Pavla: „Bratrská láska at' trvá“ (Žd 13,1). Pavel v celém listu potvrzuje, že jsme královským kněžstvem, patříme do rodiny Ježíše Krista, jsme jeho sestry a bratři. Autor nevnímá své posluchače pouze jako skupinu jednotlivců, kteří si samostatně budují spásný vztah s Ježíšem, ale jako společně zachráněnou rodinu. Pavel charakterizoval Ježíšovo dílo pro nás jako „bratrskou lásku“, když napsal: „Proto se nestydí nazývat je svými bratry...“ (Žd 2,11). Věřící by tedy měli jeden pro druhého dělat to, co Ježíš udělal pro ně.

V celém listu bratrská láska zahrnovala „vzájemné povzbuzování“, aby nikdo nepostrádal Boží milost (Žd 3,13; 10,24.25; 12,15–17). Kapitola 13 obsahuje množství různých témat: pohostinnost (Žd 13,2), navštěvování a podpora vězňů a těch, se kterými se špatně zachází (Žd 13,3), úcta k manželství (Žd 13,4), vyhýbání se chamtivosti (Žd 13,5.6), respektování vůdců církve (Žd 13,7–17) a modlitby za autora listu (Žd 13,18.19).

✧ Osnova lekce:

V rámci studia naší poslední lekce budeme přemýšlet nad poslední kapitolou listu Židům. Ta obsahuje závěrečné výzvy týkající se toho, jak se má správné pochopení evangelia o Ježíši, o našem dokonalém Veleknězi v nebeské svatyni, promítnout do každodenní praxe našeho života.

- Žd 13:1–3: Láska a zájem o druhé (neděle)
- Žd 13:4–6: Správně nastavené morální hodnoty (pondělí)
- Žd 13:7–17: Úcta a respekt k autoritám (úterý)
- Žd 13:8–10: Opatrnost vůči bludným naukám (středa)
- Žd 13:10–14: Aktivní zapojení do záchrany hříšníků (čtvrtek)

NE 20. března – PÉČE O DRUHÉ

Žd 13:1-3 „¹Bratrská láska at' trvá; ²s láskou přijímejte i ty, kdo přicházejí odjinud – tak někteří, aniž to tušili, měli za hosty anděly. ³Pamatujte na vězňe, jako byste byli uvězněni s nimi; pamatujte na ty, kdo trpí, vždyť i vás může potkat utrpení.“

Ř12:13 „Sdílejte se s bratřími v jejich nouzi, ochotně poskytněte pohostinství.“

1Tm 3:2 „Nuže, biskup má být bezúhonný, jen jednou ženatý, střídmý, rozvážený, řádný, pohostinný, schopný učit.“

Tt 1:8 „Má být pohostinný, dobrý, rozvážený, spravedlivý, zbožný, zdrženlivý.“

1Pt 4:9 „Buďte jedni k druhým pohostinní a nestěžujte si na to!“

Gn 18:2-15 „²Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. ³A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo. ⁴Toto je rodopis nebe a země, jak byly stvořeny. V den, kdy Hospodin Bůh učinil zemi a nebe, ⁵nebylo na zemi ještě žádné polní křovisko ani nevzcházela žádná polní bylina, neboť Hospodin Bůh nezavlažoval zemi deštěm, a nebylo člověka, který by zemi obdělával. ⁶Jen záplava vystupovala ze země a napájela celý zemský povrch. ⁷I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem. ⁸A Hospodin Bůh vysadil zahradu v Edenu na východě a postavil tam člověka, kterého vytvořil. ⁹Hospodin Bůh dal vyrůst ze země všemu stromovi žádoucím na pohled, s plody dobrými k jídlu, uprostřed zahrady pak stromu života a stromu poznání dobrého a zlého. ¹⁰Z Edenu vychází řeka, aby napájela zahradu. Odtud dále se rozděluje ve čtyři hlavní toky. ¹¹Jméno prvního je Píson; ten obtéká celou zemi Chavílu, v níž je zlato, ¹²a zlato té země je skvělé; je tam také vonná pryskyřice a kámen karneol. ¹³Jméno druhé řeky je Gíchón; ta obtéká celou zemi Kúš. ¹⁴Jméno třetí řeky je Chidekel; ta teče východně od Asýrie. Čtvrtá řeka je Eufrat. ¹⁵Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil.“

Žd 2:10-18 „¹⁰ Bylo přirozené, že Bůh, pro něhož je vše a skrze něhož je vše, přivedl mnoho synů k slávě, když skrze utrpení učinil dokonalým původce jejich pásy. ¹¹ A on, který posvěcuje, i ti, kdo jsou posvěcováni, jsou z téhož Otce. Proto se nestydí nazývat je svými bratry, když říká: ¹² 'Budu zvěstovat své jméno svým bratřím, uprostřed shromáždění tě budu chválit.' ¹³ A jinde praví: 'Také já svou důvěru složím v Boha.' A dále: 'Hle, já a děti, které mi dal Bůh.' ¹⁴ Protože sourozence spojuje krev a tělo, i on se stal jedním z nich, aby svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž d'ábla, ¹⁵ a aby tak vysvobodil ty, kdo byli strachem před smrtí drženi po celý život v otroctví. ¹⁶ Neujímá se přece andělů, ale ujímá se potomků Abrahamových'. ¹⁷ Proto musí být ve všem jako jeho bratři, aby se stal velebnějším milosrdným a věrným v Boží službě a mohl tak smířit hříchy lidu. ¹⁸ Protože sám prošel zkouškou utrpení, může pomoci těm, na které přicházejí zkoušky.“

Žd 10:32-34 „³² Jen si vzpomeňte na dřívější dny! Sotva jste byli osvíceni, už jste museli podstoupit mnohý zápas s utrpením; ³³ někteří tím, že byli před očima všech uráženi a utiskováni, jiní tím, že stáli při postižených. ³⁴ Vždyť jste trpěli spolu s uvězněnými a s radostí jste snesli i to, že jste byli připraveni o majetek, neboť víte, že máte bohatství lepší a trvalé.“

Žd 11:25 „Raději chtěl snášet příkory s Božím lidem, než na čas žít příjemně v hříchu.“

PO 21. března – ÚCTA K MANŽELSTVÍ

Žd 13:4-6 „⁴ Manželství ať mají všichni v úctě a manželé ať jsou si věrni, neboť neřestné a nevěrné bude soudit Bůh. ⁵ Nedejte se vést láskou k penězům; buďte spokojeni s tím, co máte. Vždyť Bůh řekl: „Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.“ ⁶ Proto smíme říkat s důvěrou: „Pán při mně stojí, nebudu se bát. Co mi může udělat člověk?““

L 16:10-18 „¹⁰ Kdo je věrný v nejmenší věci, je věrný také ve velké; kdo je v nejmenší věci nepoctivý, je nepoctivý i ve velké. ¹¹ Jestliže jste nespravovali věrně ani nespravedlivý majetek, kdo vám svěří to pravé bohatství? ¹² Jestliže jste nebyli věrni v tom, co vám nepatří, kdo vám dá, co vám právem patří? ¹³ Žádný sluha nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět, a druhého milovat, k jednomu se přidá, druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku.“ ¹⁴ Toto slyšeli farizeové, kteří měli rádi peníze, a posmívali se mu. ¹⁵ Řekl jim: "Vy před lidmi vystupujete jako spravedliví, ale Bůh zná vaše srdce: neboť co lidé cení vysoko, je před Bohem ohavnost. ¹⁶ Zákon a proroci až do Jana; od té chvíle se zvěstuje království Boží a každý si do něho vynucuje vstup. ¹⁷ Spíše pomine nebe a země, než aby padla jediná čárka Zákonu. ¹⁸ Každý, kdo propouští svou manželku a vezme si jinou, cizoloží; kdo se ožení s tou, kterou muž pustil, cizoloží.“

1K 5:1 „Dokonce se proslychá, že je mezi vámi případ smilstva, a to takový, jaký se nevyskytuje ani mezi pohany, že totiž kdosi žije s ženou svého otce.“

Ef 5:3-5 „³ O smilstvu, jakékoliv nezřízenosti nebo chamtivosti ať se mezi vámi ani nemluví, jak se sluší na ty, kdo patří Bohu. ⁴ Vést sprosté, hloupé a dvojsmyslné řeči se nepatří; vy máte vzdávat Bohu díky! ⁵ Dobře si pamatujte, že žádný smilník, prostopášník ani lakomec, jehož bohem jsou peníze, nemá podíl v království Kristovu a Božím.“

Ko 3:5 „Proto umrtvujte své pozemské sklony: smilstvo, necudnost, vášeň, zlou touhu a hrabivost, která je modloslužbou.“

Mt 19:9 „Pravím vám, kdo propustí svou manželku z jiného důvodu než pro smilstvo a vezme si jinou, cizoloží.“

1K 5:9-11 „⁹ Napsal jsem vám v listě, abyste neměli nic společného se smilníky; ¹⁰ ale nemyslel jsem tím všechny smilníky tohoto světa nebo lakomec, lupiče, protože to byste museli ze světa utéci. ¹¹ Měl jsem však na mysli, abyste se nestýkali s tím, kdo si sice říká bratr, ale přitom je smilník nebo lakomec nebo modlář nebo utrhač nebo opilec nebo lupič; s takovým ani nejezte.“

1K 6:9-10 „⁹ Což nevíte, že nespravedliví nebudou mít účast v Božím království? Nemylte se: Ani smilníci, ani modláři, ani cizoložníci, ani nemravní, ani zvrácení, ¹⁰ ani zloději, ani lakomci, opilci, utrhači, lupiči nebudou mít účast v Božím království.“

1Tm 1:9-10 „⁹ A je si vědom, že zákon není určen pro spravedlivého, nýbrž pro lidi zlé a neposlušné, bezbožné a hříšníky, pro lidi bohaprázdné a světské, pro ty, kdo vztáhnou ruku proti otci a matce, pro vrahy, ¹⁰ smilníky, zvrhlíky, únosce, lháře, krivopřísežníky, a co se ještě přičítá zdravému učení.“

Zj 21:8 „Avšak zbabělci, nevěrní, nečistí, vrahové, cizoložníci, zaklínači, modláři a všichni lháři najdou svůj úděl v jezeře, kde hoří oheň a síra. To je ta druhá smrt.“

1 Tm 6:10 „Kořenem všeho toho zla je láska k penězům. Z touhy po nich někteří lidé zbloudili z cesty víry a způsobili si mnoho trápení.“

PÁ 25. března – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Když se po vylití Ducha svatého vydali učedníci zvěstovat živého Spasitele, jejich jedinou touhou bylo zachraňovat lidi. Přitom se radovali ze společenství s věřícími, v němž nacházeli útěchu. Byli laskaví, ohleduplní, nezištní a ochotní obětovat pro pravdu cokoli. Při každodenním setkávání si vzájemně projevovali lásku, jak jim to přikázal Kristus.“

Nesobeckými slovy a činy se snažili probudit tuto lásku i v druhých. [...]

Postupně však došlo ke změně. Věřící začali na druhých hledat nedostatky. Zatímco se zabývali chybami a nemilosrdně kritizovali ostatní, zapoměli na Spasitele a na jeho lásku. Začali být přísnější v zachovávání vnějších obřadů a kladli větší důraz na učení než na praktickou víru. Ve své horlivé snaze odsoudit druhé přehlíželi své vlastní chyby. Ztratili bratrskou lásku, k níž je vyzýval Kristus. Nejsmutnější ze všeho však bylo, že si ani neuvědomovali, oč přišli. Nevšimli si, že se z jejich životů vytrácí štěstí a radost a že se brzy ocitnou ve tmě, protože zavrhlí Boží lásku.

Jan poznal, že v církvi ubývá bratrské lásky, a proto se snažil věřící přesvědčit, že této lásky je stále třeba. Jeho dopisy sborům jsou plné těchto myšlenek. ‚Milovaní, milujme se navzájem,‘ píše, ‚neboť láska je z Boha, a každý, kdo miluje, z Boha se narodil a Boha zná. Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska. V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život. V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako obět smíření za naše hříchy. Milovaní, jestliže Bůh nás tak miloval, i my se máme navzájem milovat‘ (1J 4,7–11).“ (AA 547.548; PNL 315.316)

Otázky k rozhovoru

1. *Křesťanský život je často považován za osobní, individuální vztah mezi Ježíšem a věřícím. Toto je však pouze jeden aspekt křesťanského života. Proč je důležité mít na paměti, že Bůh nás vede jako společenství? Jaká je odpovědnost každého z nás za společenství? Co naopak můžeme očekávat od společenství my?*

2. *Jaké jsou nejlepší ukazatele toho, že je bratrská láska ve společenství silná? Pokuste se vytvořit jejich seznam.*

3. *Co je to pravá, skutečná bratrská láska? Jaké jsou její vlastnosti, příčiny a výsledky? Jak byste ji odlišili od falešné bratrské lásky?*

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.

Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství.

Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?

Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Zd 11:26 „Kristovo pohanění pokládá za větší bohatství než všechny poklady Egypta, neboť upíral svou mysl k budoucí odplatě.“

Ex 33:7 „Mojžíš vzal stan a postavil si jej venku za táborem opodál tábora a nazval jej stanem setkávání. Když někdo hledal Hospodina, vycházel ke stanu setkávání, který byl venku za táborem.“

Ex 32:33 „Ale Hospodin Mojžíšovi odpověděl: „Vymažu ze své knihy toho, kdo proti mně zhrěšil.“

Žd 12:2 ČSP „Upřeně hledíce k původci a dokonavatelí víry Ježíši, který pro radost, která byla před ním, podstoupil kříž, pohrdnuv hanbou, a sedí po pravici Božího trůnu.“

Žd 12:11 „Přísná výchova se ovšem v tu chvíli nikdy nezdá příjemná, nýbrž krušná, později však přináší ovoce pokoje a spravedlnost těm, kdo jí prošli.“

Žd 11:10-16 „¹⁰ U upínal naději k městu s pevnými základy, jehož stavitelem a tvůrcem je sám Bůh. ¹¹ Také Sára věřila, a proto přijala od Boha moc, aby se stala matkou, ačkoliv už překročila svůj čas; pevně věřila tomu, kdo jí dal zaslíbení. ¹² Tak z jednoho muže, a to už starce, vzešlo tolik potomků, jako bezpočtu je hvězd na nebi a jako je písku na mořském břehu. ¹³ Ve víře zemřeli ti všichni, i když se splnění slibů nedožili, nýbrž jen zdálky je zahlédli a pozdravili, vyznávající, že jsou na zemi jen cizinci a přistěhovanci. ¹⁴ Tím dávají najevo, že po pravé vlasti teprve touží. ¹⁵ Kdyby měli na mysli zemi, z níž vykročili, měli možnost se tam vrátit. ¹⁶ Ale oni toužili po lepší vlasti, po vlasti nebeské. Proto sám Bůh se nestydí nazývat se jejich Bohem. Vždyť jim připravil své město.“

2K 9:8 „Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli dostatek všeho, co potřebujete, a ještě vám přebývalo pro každé dobré dílo.“

Fp 4:11-12 „¹¹ Ne že bych si nařikal na nedostatek; naučil jsem se být spokojen s tím, co mám. ¹² Dovedu trpět nouzí, dovedu mít hojnost. Ve všem a do všeho jsem zasvěcen: být syt i hladov, mít nadbytek i nedostatek.“

Gn 28:15 „Hle, já jsem s tebou. Budu tě střežit všude, kam půjdeš, a zase tě přivedu do této země. Nikdy tě neopustím, ale učiním, co jsem ti slíbil.“

Dt 31:6-8 „⁶ Budte rozhodní a udatní, nebojte se a nemějte z nich strach, neboť sám Hospodin, tvůj Bůh, jde s tebou, nenechá tě klesnout a neopustí tě.“ ⁷ Mojžíš zavola Jozua a řekl mu v přítomnosti celého Izraele: „Bud' rozhodný a udatný, neboť ty vejdeš s tímto lidem do země, kterou Hospodin přísahal dát jejich otcům. Ty jim ji předáš do dědictví. ⁸ Sám Hospodin půjde před tebou, bude s tebou, nenechá tě klesnout a neopustí tě; neboj se a neděs.““

Ž 118:6 „Hospodin je při mně, nebojím se. Co by mi mohl udělat člověk?“

ÚT 22. března – PAMATOVAT NA SVÉ VŮDCE

Žd 13:7.8.17 „**Mějte v paměti ty, kteří vás vedli a kázali vám slovo Boží. Myslete na to, jak dovršili svůj život, a následujte je ve víře!** ⁸ Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky. [...] ¹⁷ Poslouchejte ty, kteří vás vedou, a podřizujte se jim, protože oni bdí nad vámi a budou se za vás zodpovídat. Kéž to mohou činit s radostí, a ne s nářkem; to by vám nebylo na prospěch.“

Žd 13:10-16 „¹⁰ Máme oltář, z něhož nemají právo jíst ti, kdo přinášejí oběti ve stánku. ¹¹ Vždyť těla zvířat, jejichž krev vnáší velebně do svatyně jako obět' za hřích, spalují se za hradbami. ¹² Proto také Ježíš trpěl venku za branou, aby posvětil lid svou vlastní krví. ¹³ Vyjděme tedy s ním za hradby, nesouce jeho potupu. ¹⁴ Vždyť zde nemáme trvalý domov, nýbrž vyhlížíme město, které přijde. ¹⁵ Přinášíme tedy skrze Ježíše stále obět' chvály Bohu; naše rty nechť vyznávají jeho jméno. ¹⁶ Nezapomínejme také na dobročinnost a štědrost, takové oběti se Bohu líbí.“

Žd 11 „¹ Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme. ² K takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím. ³ Ve víře chápeme, že Božím slovem byly založeny světy, takže to, na co hledíme, nevzniklo z viditelného. ⁴ Abel věřil, a proto přinesl Bohu lepší obět' než Kain a dostalo se mu svědectví, že je spravedlivý, když Bůh přijal jeho dary; protože věřil, 'ještě mluví, ač zemřel'. ⁵ Henoch věřil, a proto nespátřil smrt, ale Bůh ho vzal k sobě. 'Nebyl nalezen, protože ho Bůh přijal.' Ještě než ho přijal, dostalo se Henochovi svědectví, že v něm Bůh našel zalíbení. ⁶ Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají. ⁷ Noé věřil, a proto pokorně přijal, co mu Bůh oznámil a co ještě nebylo vidět, a připravil koráb k záchraně své rodiny. Svou vírou vynesl soud nad světem a získal podíl na spravedlnosti založené ve víře. ⁸ Abraham věřil, a proto uposlechl, když byl povolán, aby šel do země, kterou měl dostat za úděl; a vydal se na cestu, ačkoliv nevěděl, kam jde. ⁹ Věřil, a proto žil v zemi zaslíbené jako cizinec, bydlil ve stanech s Izákem a Jákobem, pro které platilo totéž zaslíbení, ¹⁰ a upínal naději k městu s pevnými základy, jehož stavitelem a tvůrcem je sám Bůh. ¹¹ Také Sára věřila, a proto přijala od Boha moc, aby se stala matkou, ačkoliv už překročila svůj čas; pevně věřila tomu, kdo jí dal zaslíbení. ¹² Tak z jednoho muže, a to už starce, vzešlo tolik potomků, jako bezpočtu je hvězd na nebi a jako je písku na mořském břehu. ¹³ Ve víře zemřeli ti všichni, i když se splnění slibů nedožili, nýbrž jen zdálky je zahlédli a pozdravili, vyznávající, že jsou na zemi jen cizinci a přistěhovanci. ¹⁴ Tím dávají najevo, že po pravé vlasti teprve touží. ¹⁵ Kdyby měli na mysli zemi, z níž vykročili, měli možnost se tam vrátit. ¹⁶ Ale oni toužili po lepší vlasti, po vlastní nebeské. Proto sám Bůh se nestydí nazývat se jejich Bohem. Vždyť jim připravil své město. ¹⁷ Abraham věřil, a proto šel obětovat Izáka, když byl podroben zkoušce. Svého jediného syna byl hotov obětovat, ačkoliv se mu dostalo zaslíbení a bylo mu řečeno: ¹⁸ 'Z Izáka bude pocházet tvé potomstvo.' ¹⁹ Počítal s tím, že Bůh je mocen vzkřísit i mrtvé. Proto dostal Izáka zpět jako předobraz budoucího vzkříšení. ²⁰ Izák věřil, a proto Jákobovi a Ezauovi dal požehnaní v pohledu do budoucna. ²¹ Jákob věřil, a když umíral, požehnal oběma Josefovým synům a poklonil se vrcholu své berly. ²² Josef věřil, a na sklonku svého života řekl, že synové izraelští vyjdou z Egypta, a nařídil, co se má stát s jeho kostmi. ²³ Mojžíšovi rodiče věřili, a proto svého syna tři měsíce po narození ukrývali; viděli, že je to vyvolené dítě, a nezalekli se královského rozkazu. ²⁴ Mojžíš věřil, a proto, když dospěl, odepřel nazývat se synem faraónovy dcery. ²⁵ Raději chuť snášet příkoří s Božím lidem, než na čas žít příjemně v hříchu; ²⁶ a Kristovo pohanění pokládá za větší bohatství než všechny poklady Egypta, neboť upíral svou mysl k budoucí odplatě. ²⁷ Věřil, a proto vyšel z Egypta a nedal se zastrašit královým hněvem; zůstal pevný, jako by neviditelného viděl. ²⁸ Věřil, a proto ustanovil hod beránka a dal pokropit dveře jeho krví, aby se zhoubce nemohl dotknout prvorozených. ²⁹ Izraelští věřili, a proto prošli Rudým mořem jako po suché zemi, ale když se o to pokusili Egyptané, pohltily je vlny. ³⁰ Izraelští věřili, a proto před nimi padly hradby Jericha, když je obcházeli po sedm dní.“

³¹ Nevěštka Rachab věřila, a proto přátelsky přijala vyzvědače a nezahynula s nevěřícími. ³² Mám ještě pokračovat? Vždyť by mi nestačil čas, kdybych měl vypravovat o Gedeónovi, Barákovi, Samsonovi, Jeftovi, Davidovi, Samuelovi a prorocích, ³³ kteří svou vírou dobývali království, uskutečňovali Boží spravedlnost, dosáhli toho, co jim bylo zaslíbeno; ³⁴ zavírali tlamy lvům, krotili plameny ohně, unikali ostří meče, v slabosti nabývali síly, vedli si hrdinsky v boji, zaháněli na útek vojska cizinců; ³⁵ ženám se jejich mrtví vraceli vzkříšením. Jiní byli mučeni a odmítli se zachránit, protože chtěli dosáhnout něčeho lepšího, totiž vzkříšení. ³⁶ Jiní zakusili výsměch a bičování, ba i okovy a žalář. ³⁷ Byli kamenováni, mučeni, řezáni pilou, umírali pod ostřím meče. Chodili v ovčích a kozích kůžích, trpěli nouzí, zakoušeli útlak a souzení. ³⁸ Svět jich nebyl hoden, bloudili po pouštích a horách, skrývali se v jeskyních a roklinách země. ³⁹ A ti všichni, ačkoliv osvědčili svou víru, nedočkali se splnění toho, co bylo zaslíbeno, ⁴⁰ neboť Bůh, který zamýšlel pro nás něco lepšího, nechtěl, aby dosáhli cíle bez nás.“

1Pt 5:1-4 „1 Starší mezi vámi napominám, sám také starší, svědek utrpení Kristových i účastník slávy, která se má v budoucnu zjevit: ² Starejte se jako pastýři o Boží stáde u vás, ne z donucení, ale dobrovolně, jak to Bůh žádá, ne z nízké zřetelnosti, ale s horlivou ochotou, ³ ne jako páni nad těmi, kdo jsou vám svěřeni, ale buďte jim příkladem. ⁴ Když se pak ukáže nejvyšší pastýř, dostane se vám nevadnoucího vavřínu slávy.“

1K 3:10-15 „¹⁰ Podle milosti Boží, která mi byla dána, jako rozumný stavitel jsem položil základ a druhý na něm staví. Každý ať dává pozor, jak na něm staví. ¹¹ Nikdo totiž nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus. ¹² Zda někdo na tomto základu staví ze zlata, stříbra, drahého kamení, či ze dřeva, trávy, slámy - ¹³ dílo každého vyjde najevo. Ukáže je onen den, neboť se zjeví v ohni; a oheň vyzkouší, jaké je dílo každého člověka. ¹⁴ Když jeho dílo vydrží, dostane odměnu. ¹⁵ Když mu dílo shoří, utrpí škodu; sám bude sice zachráněn, ale projde ohněm.“

Žd 13:20 „A Bůh pokoje, který pro krev stvrzující věčnou smlouvu vyvedl z mrtvých velikého pastýře ovcí, našeho Pána Ježíše.“

ST 23. března – BEZPEČNĚ ZAKOTVENÍ

Žd 13:8-10 „⁸ Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky. ⁹ Nedejte se strhnout všelijakými cizími naukami. Je dobré sepehnout se na milost, a nikoli na předpisy o pokrmech; kdo je dodržoval, nic tím nezískal. ¹⁰ Máme oltář, z něhož nemají právo jíst ti, kdo přinášejí oběti ve stánku.“

Žd 2:9 „Ale vidíme toho, který byl nakrátko postaven níže než anděl, Ježíše, jak je pro utrpení smrti korunován tím a slávou; neboť měl z milosti Boží zakusit smrt za všechny.“

Žd 4:16 „Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas.“

Žd 6:19.20 „¹⁹ V ní jsme bezpečně a pevně zakotveni, jí pronikáme až do nitra nebeské svatyně, ²⁰ kam jako první za nás vstoupil Ježíš, kněz na věky podle řádu Melchisedechova.“

Sk 15:7-11 „⁷ Když došlo k velké rozepři, povstal Petr a promluvil k nim: "Dobře víte, bratři, že si mě Bůh hned na začátku mezi vámi vyvolil, aby ode mne pohané uslyšeli slovo evangelia a uvěřili. ⁸ A sám Bůh, jenž zná lidská srdce, se za ně postavil: Dal jim Ducha svatého tak jako nám ⁹ a ne učinil žádného rozdílu mezi námi a jimi, protože jejich srdce očistil vírou. ¹⁰ Proč tedy nyní pokoušíte Boha a chcete vložít na učedníky břemeno, které nemohli unést ani naši otcové ani my! ¹¹ Věříme přece, že jsme stejně jako oni spaseni milostí Pána Ježíše.“

Sk 15:19.20 „¹⁹ Proto já soudím, abychom nedělali potíže pohanům, kteří se obracejí k Bohu, ²⁰ ale jen jim napsali, aby se vyhýbali všemu, co přišlo do styku s pohanskou bohoslužbou, aby nežili ve smilstvu, aby nejedli maso zvířat, která nebyla zbavena krve, a aby nepožívali krev.“

Žd 8:10-12 „¹⁰ A toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, praví Hospodin: Dám své zákony do jejich mysli a napíšu jim je na srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem. ¹¹ Pak už nebude učit druh druhá a bratr bratra a nebude vybízet: 'Poznej Pána', protože mě budou znát všichni, od nejmenšího až do největšího. ¹² Slitují se nad jejich nepravostmi a na jejich hříchy už nevzpomenou.“

Žd 8:4.5 „⁴ Na zemi by nemohl být knězem, protože zde už byli kněží, kteří přinášeli dary podle zákona. ⁵ Ti však sloužili ve svatyni, která je jen náznakem a stínem svatyně nebeské. Vždyť Bůh uložil Mojžíšovi, když měl zřídít stánek: 'Hleď, ať uděláš vše podle vzoru, který ti byl ukázán na hoře.'“

Žd 10:1-18 „¹ V zákoně je pouze náznak budoucího dobra, ne sama jeho skutečnost. Proto stále stejné oběti, přinášené každoročně znovu a znovu, nemohou nikdy dokonale očistit ty, kdo s nimi přicházejí. ² Kdyby ti, kdo je přinášejí, neměli už vědomí hříchu, protože byli jednou provždy očistěni, dávno by byly tyto oběti přestaly. ³ Ale těmito obětmi se hříchy naopak každoročně připomínají, ⁴ neboť krev býků a kozlů není s to hříchy odstranit. ⁵ Proto Kristus říká, když přichází na svět: 'Oběti ani dary jsi nechtěl, ale dal jsi mi tělo. ⁶ V zápalné oběti ani v oběti za hřích, Bože, jsi nenašel zalíbení.

⁷ Proto jsem řekl: Zde jsem, abych konal, Bože, tvou vůli, jak je o mně v tvé knize psáno. ⁸ Předně říká: 'Oběti ani dary, oběti zápalné ani oběti za hřích jsi nechtěl a nenašel jsi v nich zalíbení' - totiž v takových, jaké se obětují podle zákona. ⁹ Potom však řekne: 'Zde jsem, abych konal tvou vůli.' Tak ruší prvé, aby ustanovil druhé. ¹⁰ Tou vůlí jsme posvěceni, neboť Ježíš Kristus jednou provždy obětoval své tělo. ¹¹ Každý kněz stojí a koná denně bohoslužbu, znovu a znovu přináší tytéž oběti, ale ty nikdy nemohou navždy zahladit hříchy. ¹² Kristus však přinesl za hříchy jedinou obět, navěky usedl po pravici Boží ¹³ a hledí vstříc tomu, 'až mu budou nepřítelé dáni za podnož jeho trůnu'. ¹⁴ Tak jedinou obětí navždy přivedl k dokonalosti ty, které posvěcuje. ¹⁵ Dovedčujme nám to i Duch svatý, když říká: ¹⁶ 'Toto je smlouva, kterou s nimi uzavřu po oněch dnech, praví Pán; dám své zákony do jejich srdce a vepíšu jim je do mysli; ¹⁷ na jejich hříchy a nepravosti už nikdy nevzpomenou. ¹⁸ Tam, kde jsou hříchy odpuštěny, není už třeba přinášet za ně oběti.'“

Žd 2:1 „1 Proto se tím více musíme držet toho, co jsme slyšeli, abychom nebyli strženi proudem.“

ČT 24. března – VYJÍT VEN ZA TÁBOR

Žd 13:10-14 „¹⁰ Máme oltář, z něhož nemají právo jíst ti, kdo přinášejí oběti ve stánku. ¹¹ Vždyť těla zvířat, jejichž krev vnáší velekněz do svatyně jako oběť za hřích, spalují se za hradbami. ¹² Proto také Ježíš trpěl venku za branou, aby posvětil lid svou vlastní krví. ¹³ Vyjděme tedy s ním za hradby, nesouce jeho potupu. ¹⁴ Vždyť zde nemáme trvalý domov, nýbrž vyhlídíme město, které přijde.“

Žd 13:13 **ČSP** „Tak tedy vycházejme k němu ven za tábor, nesouce jeho potupu.“

Mk 8:34 „Zavolal k sobě zástup s učedníky a řekl jim: "Kdo chce jít se mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne.“

Mt 10:38 „Kdo nenese svůj kříž a nenásleduje mne, není mne hoden.“

L 14:27 „Kdo nenese svůj kříž a nejde za mnou, nemůže být mým učedníkem.“

Ga 2:20 „Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamíloval a vydal sebe samého za mne.“

Lv 4:12 „Celý zbytek býčka vynese ven za tábor na čisté místo, kam se sype popel z tuku, a na dříví jej spálí ohněm; kam se sype popel z tuku, tam bude spálen.“

Lv 13:46 „Po všechny dny, co bude postižen, zůstane nečistý. Je nečistý. Bude bydlet v odloučení, jeho obydlí bude mimo tábor.“

Lv 24:10-16.23 „¹⁰ Jednou si vyšel syn jedné izraelské ženy a jakéhosi Egyptana mezi Izraelce; v táboře se dostal syn té Izraelky do hádky s nějakým Izraelcem. ¹¹ Syn izraelské ženy lál Jménu a zlořečil. Přivedli ho tedy k Mojžíšovi; jméno jeho matky bylo Šelomit, dcera Dibrího, z pokolení Danova. ¹² I dali ho do vazby, až by se jim dostalo jasného pokynu z Hospodinových úst. ¹³ Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ¹⁴ "Vyved' toho zločince ven z tábora; tam všichni, kdo ho slyšeli, vlož' ruce na jeho hlavu a celá pospolitost ho ukamenuje. ¹⁵ Izraelcům pak řekneš: Kdokoli by zlořečil svému Bohu, ponese následky svého hříchu. ¹⁶ Kdo bude lát jméno Hospodinovo, musí zemřít. Celá pospolitost ho ukamenuje. Jak host, tak domorodec zemře, jestliže bude lát Jménu. [...] ²³ Tak promluvil Mojžíš k Izraelcům. Zločince vyvedli ven z tábora a ukamenovali. Izraelci učinili, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.“

1Kr 21:13 „Pak přišli dva muži ničemníci a posadili se proti němu. Ti ničemníci vydali před lidem proti Nábotovi svědectví, že zlořečil Bohu a králi. I vyvedli ho ven z města a ukamenovali ho k smrti.“

Sk 7:58 „A hnali ho za město, aby ho kamenovali. Svědkové dali své pláště hlídat mládenci, který se jmenoval Saul.“

Nu 5:3 „Vyhostíte osoby jak mužského, tak i ženského pohlaví, vyhostíte je ven za tábor, aby neznečistovaly tábory těch, uprostřed nichž já přebývám.“

Dt 23:13.14 „¹³ Vně za táborem budeš mít vyhrazené místo, kam budeš chodit na stranu. ¹⁴ Mezi svým nářadím budeš mít kolík. Než si venku dřepneš, vyhrabeš jím důlek a své výkaly zase prikryješ.“

J 19:17-20 „¹⁷ Nesl svůj kříž a vyšel z města na místo zvané Lebka, hebrejsky Golgota. ¹⁸ Tam ho ukřižovali a s ním jiné dva, z každé strany jednoho a Ježíše uprostřed. ¹⁹ Pilát dal napsat nápis a připevnit jej na kříž. Stálo tam: Ježíš Nazaretský, král židovský. ²⁰ Ten nápis četlo mnoho Židů, neboť místo, kde byl ukřižován, bylo blízko města; byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky.“

Žd 12:2 „S pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu.“

Mk 14:63.64 „⁶³ Tu velekněz roztrhl svá roucha a řekl: "Nač potřebujeme ještě svědky? ⁶⁴ Slyšeli jste rouhání. Co o tom soudíte?" Oni pak všichni rozhodli, že je hoden smrti.“

